

Ks. prof. dr hab. Robert Tyrąła
Rektor UPJPII

Wprowadzenie do konferencji „Fidei Defensor” z okazji 400-lecia wiktorii chocimskiej 1621.

Szanowni Państwo,

Bitwa pod Chocimiem stoczona w dniach 2 września - 9 października 1621 roku pomiędzy armią Rzeczypospolitej Jana Chodkiewicza i armią turecką pod dowództwem sułtana Osmana II miało swoje wielkie znaczenie dla naszej historii. Oblężenie zakończone taktycznym zwycięstwem Rzeczypospolitej, ukoronowanym podpisaniem traktatu, który potwierdzał ustalenia traktatu w Buszy z 1617 roku. Było to niewątpliwie zwycięstwo chrześcijaństwa.

Pewnie dla historycznej pamięci warto także wspomnieć, że Król Zygmunt III Waza poprosił o ustanowienie święta liturgicznego dziękczynienia za zwycięstwo pod Chocimiem, które w formie nadzwyczajnej rytu rzymskiego obchodzono 10 października.

My jednak nie patrzymy jedynie na piękną i bogatą historię i żyjemy jedynie wspomnieniem, bowiem chcemy budując na historii patrzeć w przyszłość nas i naszej Ojczyzny. I tutaj z pomocą przychodzi nam patron naszego Uniwersytetu, dzisiaj już św. Jan Paweł II.

Ojciec Święty zwracał uwagę na znaczenie historycznego trwania narodu: *my jesteśmy stąd, skąd się Polska zaczęła od Mieszka I i Bolesława Chrobrego. My stamtąd jesteśmy! I zawsześmy o tę Polskę dbali, żeby się trzymała. Tu się poczęła polska państwowość* (Jan Paweł II, Pozdrowienie końcowe po Liturgii Słowa, Poznań 3 czerwca 1997)

I to prorocze słowo z Warszawy podczas I pielgrzymki: *nie sposób zrozumieć dziejów narodu polskiego, tej wielkiej tysiącletniej wspólnoty, która tak głęboko stanowi o mnie, o każdym z nas bez Chrystusa. Jeślibyśmy odrzucili ten klucz dla zrozumienia naszego narodu, narazilibyśmy się na zasadnicze nieporozumienie. Nie rozumielibyśmy samych siebie. Nie sposób zrozumieć tego narodu, który miał przeszłość tak wspaniałą, ale zarazem tak straszliwie trudną bez Chrystusa. Chrystus nie przestaje być wciąż otwartą księgą nauki o człowieku, o jego godności i jego prawach. A zarazem nauki o godności i prawach narodu* (Jan Paweł II, Homilia w czasie Mszy Świętej odprawionej na placu Zwycięstwa, Warszawa 2 czerwca 1979)

Jego zaś apel nadal jest aktualny: *zanim stąd odejdę, proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię Polska, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością – taką, jaką zaszczerpia w nas Jezus Chrystus na chrzcie świętym; abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się i nie zniechęcili; abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy* (Jan Paweł II, Kraków 10 czerwca 1979)

Dziękuję więc Wam za dzisiejszą konferencję i w ogóle całe obchody chocimskiej wiktorii w Krakowie. Bo to jest właśnie konkretne wypełnienie apelu naszego wielkiego rodaka i słowiańskiego papieża.

Życzę pięknych przemyśleń i perspektyw budowania nadziei na chrześcijańską przyszłość.